

Dosarul nr. 2ra-1215/21

Prima instanță: Judecătoria Edineț sediul central (jud. I. Dragulean)

Instanța de apel: Curtea de Apel Bălți (jud. S. Procopciuc, E. Grumeza, N. Chircu)

ÎNCHEIERE

18 august 2021

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul

Judecătorii

Ala Cobăneanu

Nicolae Craiu

Victor Burduh

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Alina Turchin, reprezentată de avocatul Ghenadie Odobescu

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată a Alinei Turchin, reprezentată de avocatul Ghenadie Odobescu împotriva lui Leonid Jidacevschi cu privire la repararea prejudiciului moral și încasarea cheltuielilor de judecată

împotriva deciziei din 27 aprilie 2021 a Curții de Apel Bălți, prin care a fost respins apelul declarat de Alina Turchin și menținută hotărârea din 17 februarie 2021 a Judecătoriei Edineț sediul central, prin care acțiunea a fost respinsă

constată:

La 3 noiembrie 2020, Alina Turchin, reprezentată de avocatul Ghenadie Odobescu a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Leonid Jidacevschi cu privire la repararea prejudiciului moral și încasarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii a invocat că, activând în calitate de bucătar la stâna de capre ce aparține SRL „Capra de Aur”, fondatorul fiind Leonid Jidacevschi, situată în sat. Alexeevca r-nul Edineț, nu i-a fost achitat salariul pentru lucrul efectuat în perioada mai 2016 - septembrie 2017.

La 9 iunie 2020, a depus către Inspectoratul de Poliție Edineț, prin intermediul Procuraturii r-nului Edineț, o plângere, care fiind examinată de către inspectorul principal al IP Edineț, Veaceslav Gavriliuc, a refuzat în pornirea procedurii contravenționale în privința fondatorului SRL „Capra de Aur”, Leonid Jidacevschi prevăzută de art. 55 alin. (3) lit. (a), 55² și 57 alin. (1) Cod contravențional, din cauză că termenul de prescripție de a atrage persoana la răspundere contravențională a expirat.

A remarcat că din această stare derivă cu certitudine că a suferit un prejudiciu moral materializat într-o suferință psihică, care depășește măsura a ceea ce este normal suportabil.

Astfel, valoarea prejudiciului moral sub forma suferințelor psihice suportate constituie suma de 10 000 de lei, necesară pentru a-i reabilita starea emoțională ce i-a fost dezechilibrată.

Pârâtul cu vinovăție a acționat în mod ilicit și cauzând un prejudiciu moral prin acțiunile sale, este pasibil de răspunderea de daune menționate în art. 1998 și 2036 alin. (1) Cod civil.

Și-a întemeiat pretențiile în baza prevederilor art. 16 alin. (1) lit. (g), 19 alin. (1), (3), (5), 2025 alin. (1), 2036 alin. (1)-(2), 2037 alin. (1)-(3) Cod civil, art. 166, 167 CPC.

A solicitat admiterea acțiunii, încasarea de la Leonid Jidacevschi în beneficiul său a sumei de 10 000 de lei cu titlu de prejudiciu nepatrimonial.

Prin hotărârea din 17 februarie 2021 a Judecătoriei Edineț sediul central, a fost respinsă acțiunea ca fiind neîntemeiată.

Prin decizia din 27 aprilie 2021 a Curții de Apel Bălți, a fost respins apelul declarat de Alina Turchin și menținută hotărârea primei instanțe.

Întru consolidarea soluției adoptate, instanțele de judecată ierarhic inferioare au reținut că reclamanta/apelantă Alina Turchin a invocat că urma să i se achite salariu de 3 000 de lei pe lună, pe care nu l-a primit, iar Leonid Zidacevschi a indicat în explicația sa la poliție că ultima cu adevărat a activat la acesta la stână, la înțelegere, cu un salariu de 2 000 de lei pe lună, pe care îl achita lunar.

Prima instanță și instanța de apel au notat că Alina Turchin nu a formulat o acțiune civilă în judecată cu privire la încasarea restanței salariale, nu a confirmat prin niciun mijloc de probă că pârâtul/intimat cu adevărat are față de aceasta restanțe salariale.

Astfel, reclamanta/apelantă nu a prezentat niciun mijloc probant care să confirme cauzarea prejudiciului moral, ținând cont că nici nu s-a stabilit la caz existența restanțelor salariale față de aceasta, prin urmare, probele prezentate de către Alina Turchin nu permit de a stabili dacă a fost cauzat sau nu un prejudiciu moral în urma săvârșirii unui delict.

Totodată, a fost menționat că la caz, soluționarea cazului contravențional și anume a faptelor contravenționale prevăzute la art. 55 alin. (3) lit. a), art. 55² și art. 57 alin. (1) Cod contravențional, țin de competența Inspectoratului de Stat al Muncii, dar nu a Inspectoratului de Poliție Edineț. Inspectoratul de Poliție Edineț a fost în drept doar să constate contravențiile și să întocmească procesul-verbal de constatare, pe care ulterior urma să-l expedieze organului competent în vederea soluționării și emiterii unei decizii pe caz.

Prin urmare, ținând cont că concluzia cu privire la rezultatele controlului din 17 iunie 2020 a fost emisă de un organ necompetent, aceasta nu poate fi pus la baza hotărârii.

La 22 iunie 2021, prin intermediul oficiului poștal, Alina Turchin, reprezentată de avocatul Ghenadie Odobescu a declarat recurs împotriva deciziei din 27 aprilie 2021 a Curții de Apel Bălți, solicitând admiterea acestuia, casarea integrală a deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe, cu emiterea unei noi hotărâri de admitere integrală a acțiunii.

În susținerea recursului a reiterat că la 17 iunie 2020, de către IP Edineț a fost emisă concluzia pe rezultatul controlului materialului înregistrat în R-2 a IP Edineț sub nr. 2203 din 9 iunie 2020.

Astfel, în rezultat s-a ajuns la concluzia că dânsa a activat la SRL „Capra de Aur”, dar nu i-a fost achitat salariul.

Având în vedere prevederile art. 130 alin. (3) CPC, a susținut că înscrisul respectiv (concluzia IP Edineț) constituie o probă relevantă și pertinentă în sensul legii.

A evidențiat că valoarea prejudiciului moral sub forma suferințelor psihice suportate de ea constituie suma de 10 000 de lei, considerând această sumă necesară pentru a fi reabilitată starea emoțională ce a fost dezechilibrată.

Așadar, prin acțiunile ilegale ale intimatului, i-a fost adusă atingere la drepturile sale nepatrimoniale, manifestată prin stări psihologice și anume prin tristețe, deprimare, disconfort sufletesc enorm, neajutorare, inferioritate, disconfort general, insatisfacție, stres și alte atribute ce definesc statutul moral.

La 12 iulie 2021, în adresa lui Leonid Jidacevschi a fost expediată copia cererii de recurs depusă de Alina Turchin, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii referinței, fapt ce se confirmă prin scrisoarea de însoțire anexată la materialele dosarului (f. d. 95), fiind recepționată de către acesta la 16 iulie 2021, ceea ce se atestă prin avizul de recepție anexat la actele cauzei (f. d. 97).

Până la data stabilită pentru examinarea chestiunii privind admisibilitatea recursului, în adresa Curții Supreme de Justiție nu a parvenit referința prin care intimatul să-și expună poziția față de temeiurile recursului.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Astfel, se constată că recurenta s-a conformat prevederilor legale și a declarat recursul la 22 iunie 2021 împotriva deciziei din 27 aprilie 2021 în termenul legal.

Examinând temeiurile recursului declarat de Alina Turchin, reprezentată de avocatul Ghenadie Odobescu, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul drept inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Alina Turchin, reprezentată de avocatul Ghenadie Odobescu, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul recurentei cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei contestate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Distinct de aceste constatări, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII CPC, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) CPC, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 CPC, însă, din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr. 26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție conchide că recursul declarat de Alina Turchin, reprezentată de avocatul Ghenadie Odobescu urmează a fi considerat ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 433 lit. a), 440 alin. (1) CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Alina Turchin, reprezentată de avocatul Ghenadie Odobescu.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Ala Cobăneanu

Judecătorii

Nicolae Craiu

Victor Burduh